

Tőkés László ismét célkeresztben

2025 június 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

MAGYAR ÖNRENDELKEZÉS – A református lelkész nem együttműködője, hanem áldozata volt a hírhedt Securitaténak.

A múlt héten 88 évesen elhunyt Nagy Benedek közíró, az RMDSZ egykori politikusa. A magyar kormány esküdt

ellenségei még egy ilyen tragikus eseményt is arra igyekeznek felhasználni, hogy roncsolják a nemzeti oldal presztízsét. A (magyar érdekektől) Független Hírügynökség nem kevesebbet állított, mint hogy az elhunyt „feltárta T?kés püspök és a Securitate kapcsolatát”.

Ami nettó rágalom.

A csíksomlyói búcsút „franchise rendszerben m?köd? vándorcirkusznak” nevez?, december elsejét a románokkal együtt ünnepli? erdélyi woke-propagandista, Parászka Boróka már óvatosabb, ekkora hazugságra nem vetemedik, de pontatlanságoktól hemzseg? Facebook-bejegyzésében lényegében héroszt csinál Nagy Benedekb?l, amiért Hargita megyei parlamenti képvisel?ként 1994 decemberében a frakciótársaknak szétesztott gyalázkodó röpiratban nekitámadt saját szervezete tiszteletbeli elnökének, T?kés Lászlónak.

E mocskolódo dokumentumot úgy állítja be a ballib tollnok: N. B. példa arra, hogy akadt, „aki úgy gondolta, hogy nem lehet elkenni T?kés László és a Securitate közötti ügyeket”. Parászka idézi a Beszél? korabeli, 1995/1-es számát, s belinkeli Bíró Béla összefoglalóját az ügyr?l mint „legteljesebb esetismertetést”. P. B. így fogalmaz: „Azt a tényt, hogy [Nagy Benedek] nekiment T?kés Lászlónak az elvek és az erkölcs nevében, hogy emiatt eljárás indult ellene az RMDSZ-ben, hogy parkolópályára tették, sehol nem említi senki ma meg. Nincs ott a róla szóló Wikipédia-szócikkben sem. Nem hiszem el, hogy erre az esetre ne emlékeznének a kortanúk. Írásos dokumentuma alig lelhet? fel a sajtóban.”

A legteljesebb esetismertetést már csak azért sem közölhette a Beszél? az idézett lapszámban, mert megjelenésének id?pontjában az ügy még kibontakozóban volt. A kérdés legrészletesebb kronologikus összefoglalása és elemzése egyébként N. B. képvisel?társának, a T?kés László védelmére kel? Borbély Imrének tollából jelent meg az Orient Expressz nev? hetilapban 1995 márciusában.

Arról taktikusan hallgat Parászka, hogy a Beszél?nek ugyanabban a számában Sz?cs Géza mit ír az ügyr?l. Hadd idézzünk pár gondolatot ebb?l az írásból: „Szögezzünk le valamit. T?kés László soha egy percig sem állt a titkosrend?rség szolgálatában. Ez a közvetlen és közvetett bizonyítékok egész sorából annyira nyilvánvaló, hogy teljességgel komolytalan ezt a kérdést egyáltalán felvetni is.

Jól emlékszem arra, amikor T?kés Lászlót, brassói segédlelkésszé való kinevezése után, megpróbálták beszervezni. Ezt persze nem így mondták neki, hanem: neki kötelessége jelenteni, ha tudomására jut bármi, ami az államrend felforgatására irányul. T?kés sejtette, hogy ennél több?l is lehet szó, de ártatlan képpel nekifogott leírni, amit diktáltak neki. Arra volt kíváncsi: hogy is néz ki egy beszerzés, hogy járnak el, mit íratnak alá a kollégáival, hogy m?ködik ez az egész mechanizmus. Megtudta.

Amikor befejezték a diktálást, T?kés közölte, hogy ? ezt nem írja alá. Nem is írta. Drágán fizetett a kíváncsiságáért: olyasvalamit tudott meg, ami államtitoknak min?sül, a tisztet nyilván alaposan lehordták vagy fegyelmit kapott; T?kés pedig első számú célponttá vált. T?kés László az esetet rögtön akkoriban mesélte el nekem; emlékszem, mennyit szórakoztunk a szekus azon leleményén, hogy T?késnek majdani jelentéseit Kolozsvári László fed?névvel kellene szignálnia.” A történetet egyébként az ezredfordulón maga T?kés László is elmondta egy interjúban.

Még élnek több tucatnyian azok közül, akik ott voltunk T?kés László mellett a legkeményebb id?kben, 1989 ?szén, mid?n már házi?rizetben volt, amikor egyik munkatársát, Újvárosi Ern?t holtan találták meg a Temesvár melletti Vadász-erd?ben, az államhatalom által minden eszközzel ellehetetleníteni igyekezett segédlelkészre pedig álarcos fegyveresek támadtak saját otthonában, majd ütlegek közepette szállították el 1989. december 16-én éjjel Temesvárról Meny?be.

Ezek az emberek sorsfordító id?k tanúiként tapasztalhatták meg, hogy T?kés László nem együttm?köd?je, hanem áldozata volt a hírhedt román titkosrend?rségnek.

Amit nem melleleg még a T?kés-pártisággal aligha vádolható román átvilágító bizottság is megállapított. Ennyit röviden Parászka Boróka torz optikájú, politikailag mélyen elfogult visszaemlékezésér?l, amelynek evidens célja a hitelrontás. Egy közéleti személyiség halálát aljas módon arra használja fel, hogy a kegyelet fedezékéb?l revolverezze az erdélyi magyar nemzeti oldal prominensét.

Az egész történéssorozat megértése végett idézzük fel, hogy T?kés László 1994 decemberében szemben állt a román államhatalommal, az RMDSZ kollaboráns szárnyával és az MSZP–SZDSZ-es kormányzattal, beleértve annak médiáját és titkosrend?rségét.

Ismerve az ügy minden apró részletét, okunk van feltételezni, hogy e hatalmi konglomerátum képvisel?i akkor elérkezettnek látták az id?t T?kés László morális és politikai megsemmisítésére.

Mással aligha magyarázható az akkori magyar hírközl? szervek félretájékoztatása, ugyanis ezek adták T?kés László szájába a soha meg nem történt beismerést, miszerint a titkosrend?rség együttm?köd?je lett volna. Beszédes számos további mozzanat is.

Miután Nagy Benedek szétesztotta a szóban forgó röpiratot, amelyben T?kés Lászlót az „ördög szolgájának”, h?tlen kezel?nek és besúgónak állította be, Tokay György akkori frakcióvezet? megakadályozta az ügy megtárgyalását, a frakció azonnali elhatárolódását s a politikai bomba gyors hatástalanítását. Markó Bélát, az RMDSZ akkori elnökét a szervezet csaknem harminc magas rangú tisztségvisel?je azonnali állásfoglalásra szólította fel, aki azonban kivárt, majd válságstábot hívott össze, ezzel is azt sugallva, hogy válság van.

Az RMDSZ ötéves jubileumi ünnepségére T?kés László, aki egyedül képviselte e fél évtized kontinuitását a csúcsvezetésben, az utolsó pillanatban kapott meghívást.

Alighanem arra számítottak a szervez?k, hogy addigra sikerült teljesen tönkretenni a hírnevét és a presztízsét.

Az ügyet az etikai bizottság elé utalták, amely javaslatot tett Nagy Benedek szervezetb?l való kizárására. T?kés László egyébként enyhítést kért, de erre az alapszabályzat nem adott módot, a bizottság javaslatát pedig a szövetségi képvisel?k tanácsa (SZKT) elfogadta. Nagy Benedek fellebbezett a kongresszushoz, amely visszavette a szervezet soraiba, de szankcióképpen megvonta SZKT-tagságát.

Beszédes ugyanakkor, hogy nem sokkal kés?bb, 1996 végén, az RMDSZ els? kormányzati szerepvállalásának idején Nagy Benedeket a vallásügyi államtitkárságon láthattuk viszont, amit nehéz nem összefüggésbe hozni a Markóéknak tett szolgálattal, a T?kés László elleni morális merénylettel.

Ami a Parászka Boróka által említett „alig fellelhet?” írásos dokumentumokat illeti, ezekb?l sok tucat lelhet? fel a legismertebb világhálós sajtóarchívumban, rengeteg anyag áll rendelkezésre pár kattintásnyira, elég egyetlen kulcsszavas keresés.

S végképp megdönti a Parászka-féle narratívát, hogy Nagy Benedek bocsánatot kért T?kés Lászlótól (!) a röpiratért, amit „megtéveszt? sajtójelentések nyomán, felindulásában írt”. Err?l egyébként az anyaországi sajtó is beszámolt, lásd például a Népszava 1995. január 9-i számát.

De mit számít az igazság, az igazságosság, a tényyszer?ség egy ballib propagandistának, ha ürügyet talál arra, hogy beletörölje a lábát Temesvár ma is nemzeti szimbólumnak számító h?sébe, aki mindig is kiállt a magyar kormány nemzetegyesít? politikája mellett, s a woke-?rület, a gyermekeinket célzó LBMTQ-agymosás, az európai lakosságcsere és a háború ellen? Aki mást mer gondolni e kérdésekben, az ellenség számukra, az ellenséggel szemben pedig az ? világukban minden eszköz megengedett.

Borbély Zsolt Attia - www.magyarnemzet.hu

